

Resolució 454/2021, de 20 de maig**Número d'expedient de la Reclamació:** 266/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Sant Fruitós de Bages**Informació reclamada:** Un expedient.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: No és ajustada a dret l'afirmació de què el dret d'accés a la informació pública s'ha d'exercir en relació amb documents concrets i no en relació amb expedients; s'ha d'exercir en relació amb informació, i es pot sol·licitar informació que l'Ajuntament tingui en qualsevol suport físic o organitzatiu, en documents o sense documentar, al marge o dins d'expedients, demanant documents sencers, pàgines o columnes concretes o expedients o sèries complertes; per tant, el regidor reclamant està en el seu dret de demanar d'accedir a un expedient i no a documents concrets. L'Ajuntament pot i ha de denegar l'accés als documents (o a part d'ells) que contenen dades que afecten la intimitat, sens perjudici de l'obligació de facilitar aquells (o part d'aquells) en els que no concorre aquest límit. Als efectes d'allò que demana la persona reclamant, no hi ha problemes de necessitat de concreció o de precisió, perquè la sol·licitud és perfectament precisa (un expedient determinat) i difícilment es podria concretar més. Certament, si la persona reclamant vol còpies, en aplicació de l'article 16 del ROF l'Ajuntament li pot requerir que concreti els documents que vol copiats, però sempre després de què hagi pogut tenir vista a l'expedient i determinar amb coneixement de causa els documents concrets que necessita copiats. No cal major concreció per haver d'atorgar la vista sol·licitada, sinó garantir que amb ella no es posa a disposició de l'electe reclamant informació que afecta la intimitat de terceres persones, i això s'aconsegueix no amb una major precisió de la sol·licitud (que podria seguir demanant documents que afecten la intimitat de terceres persones), sinó protegint els documents o les parts d'ells que contenen la informació afectada pel límit legal, i això els serveis municipals ho poden fer perfectament sense necessitat de major concreció de la sol·licitud. Fins i tot si hom conclou que la persona reclamant ha consentit la fermesa de determinades actuacions, això no li impedirà de presentar noves sol·licituds amb el mateix contingut. I és que no hi ha cap precepte de la legislació de règim local, ni de l'LTAIPBG que impedeixen que la mateixa persona pugui presentar una i una altra vegada la mateixa sol·licitud, si l'Administració no li facilita la informació sol·licitada. Evidentment, si la resposta de l'Administració i l'actitud de la persona reclamant ho justifiquen, aquesta praxi podria arribar a ser qualificada d'abusiva i fonamentar una eventual inadmissió de la sol·licitud, però aquest cas sembla estar molt lluny d'aquesta possibilitat, perquè allò que ve demanant una i una altra vegada la persona reclamant és quelcom a què legítimament hi té (al menys en part) dret, i qui sembla reaccionar amb un ventall escassament fonamentat de justificacions canviant és l'Ajuntament.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Expedient. Reclamació contra desestimació. Dades íntimes. Concreció de les sol·licituds. Informació pública. Còpies.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 de març de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 266/2021, presentada per un regidor contra l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de setembre de 2020 la persona reclamant demana accés a un expedient que identifica amb el seu número.
3. El 16 de setembre de 2020 l'Ajuntament denega l'accés sol·licitat perquè considera que l'expedient demanat no constitueix un dret d'accés, que s'ha d'exercir en relació amb documents concrets.
4. El 16 de setembre de 2020 la persona reclamant reitera la sol·licitud i argumenta que difícilment pot demanar un document concret si desconeix els documents que integren l'expedient i que un expedient pot ser objecte del dret d'accés a la informació.
5. El 17 de setembre de 2020 l'Ajuntament denega l'anterior sol·licitud perquè considera que l'expedient sol·licitat conté informació que afecta diverses persones al servei de l'Ajuntament, que pot afectar l'honor i la intimitat de les persones (article 164.3 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya), així com el límit de l'article 21.1.b LTAIPBG (investigació i sanció d'infraccions).
6. El 23 de setembre de 2020 la persona reclamant presenta un recurs de reposició contra la denegació anterior, argumentant que els límits aplicables al dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat són únicament els previstos per la legislació de règim local, que no té cap previsió que pugui oposar-se a l'accés sol·licitat.
7. El 5 d'octubre de 2020 l'Ajuntament desestima el recurs anterior i argumenta que no es pot autoritzar l'accés indiscriminat a tot l'expedient, perquè algun dels documents que conté poden afectar l'honor i la intimitat de terceres persones i insisteix en què l'electe reclamant hauria de concretar els documents als quals vol accedir.
8. El 17 de febrer de 2021 l'electe reclamant presenta una nova sol·licitud que demana accés al mateix expedient.
9. El 18 de febrer de 2021 l'Ajuntament desestima la sol·licitud en els mateixos termes indicats per l'antecedent 3, si bé tot precisant que es tracta d'un acte de tràmit que no pot ser objecte d'impugnació.

10. El 23 de febrer de 2021 la persona reclamant indica que no li ha estat notificada la resolució de la sol·licitud indicada a l'antecedent 8, motiu pel qual la considera estimada per silenci administratiu positiu i demana que se li doni accés en base a aquest fet.
11. El 24 de febrer de 2021 l'Ajuntament notifica a la persona reclamant un decret d'Alcaldia, segons el qual l'accés sol·licitat va ser denegat per la resolució del recurs de reposició indicat a l'antecedent 7, que és ferma al no haver estat impugnada jurisdiccionalment.
12. El 3 de març de 2021 la persona reclamant presenta un recurs de reposició contra la resolució municipal indicada a l'antecedent anterior. Argumenta que els efectes de la desestimació de la seva anterior sol·licitud es limiten a la sol·licitud desestimada, no a les que es puguin presentar en el futur. Argumenta també la producció dels silenci administratiu positiu en relació amb la sol·licitud indicada per l'antecedent 8.
13. El 8 de març de 2021 l'Ajuntament inadmet el recurs de reposició anterior en base a l'article 116 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, ja que considera que la denegació municipal de la sol·licitud del regidor reclamant és un acte ferm i consentit.
14. La Reclamació presentada el 25 de març de 2021 argumenta que la persona reclamant, en la seva qualitat d'electe municipal, té dret a la informació sol·licitada.
15. El 26 de març de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
16. El 26 de març de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
17. El 23 d'abril de 2021 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, que indica el següent: "Us informo que es tracta d'un expedient on es troba una pluralitat de persones afectades atès que és un dels canals de comunicació existents entre el cos de la Policia Local i l'Àrea de Recursos Humans de l'Ajuntament, en el qual a dins es troben comunicacions envers varis assumptes i circumstàncies, amb una gran varietat d'informes".
18. El 5 de maig de 2021 la GAIP demana a l'Ajuntament, com a informació addicional, l'índex dels documents inclosos a l'expedient sol·licitat.

19. El 13 de maig de 2021 la GAIP rep l'índex sol·licitat, que enumera fins a un total de 35 documents (en la seva major part, informes), alguns dels quals aparentment amb dades especialment protegides (per exemple, referides a salut de determinats agents), però d'altres, no.

Fonaments jurídics

1. *Admissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Nogensmenys, també cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLRMLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164

TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

És procedent, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del

dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada i la necessitat de concretar la sol·licitud

La persona reclamant demana accés a un expedient municipal, que identifica amb el seu número. Pel sol fet de ser un expedient municipal, es tracta, sens dubte, d'una manifestació dels "antecedents, dades o informacions en poder dels serveis de la corporació" en relació amb els quals l'article 164.1 TRLMRLC garanteix a tots els membres de l'Ajuntament el dret a accedir-hi, si són necessaris per al desenvolupament de la seva funció. Si l'expedient sol·licitat conté, com sembla, informació sobre els serveis municipals de personal i de policia municipal, sens dubte ha de poder ser objecte de les funcions de control que corresponen al regidor reclamant, en tant que membre de l'oposició municipal. Per tant, tot indica que el regidor reclamant té dret a l'expedient sol·licitat, llevat que concorrin algun dels límits establerts per l'article 164.3 TRLMRLC que poden fonamentar la denegació de la sol·licitud, i que són els següents: "a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge. b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial".

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament ha denegat, en un o en un altre moment, la sol·licitud d'informació pública en base als possibles fonaments jurídics següents: perquè aquest dret s'hauria d'exercir en relació amb documents concrets i no en relació amb expedients (antecedent 3); perquè l'expedient sol·licitat conté informació que pot afectar l'honor i la intimitat de les persones (antecedents 5 i 7); perquè l'electe reclamant hauria de concretar els documents a què vol accedir (antecedent 7) o perquè l'electe reclamant no hauria recorregut en termini i la denegació hauria esdevingut ferma i consentida (antecedents 11 i 13). Es valoren tot seguit aquests possibles motius de denegació de l'accés sol·licitat.

No és ajustada a dret l'afirmació de què el dret d'accés a la informació pública s'ha d'exercir en relació amb documents concrets i no en relació amb expedients; s'ha d'exercir en relació amb informació, i es pot sol·licitar informació que l'Ajuntament tingui en qualsevol suport físic o organitzatiu, en documents o sense documentar, al marge o dins d'expedients, demanant documents sencers, pàgines o columnes concretes o expedients o sèries complertes. Per tant, el regidor reclamant està en el seu dret de demanar d'accedir a un expedient i no a documents concrets.

Evidentment, si l'expedient sol·licitat conté informació que pot afectar l'honor i la intimitat de les persones, aquesta informació no es pot facilitar a l'electe reclamant, perquè ho impedeix l'article 164.3 TRLMRLC. Ara bé, si aquesta afectació es produeix només per part d'un o d'uns documents

determinats dels que integren l'expedient, això no justifica denegar l'accés a tots els documents que integren l'expedient sol·licitat. De l'índex de l'expedient que l'Ajuntament ha facilitat a la GAIP se'n pot deduir fàcilment que hi ha determinats documents que segurament contenen dades íntimes (com ara informes de baixes laborals), però també que n'hi ha d'altres que probablement no (com ara una petició d'hores extres o un informe sobre necessitat de més agents). Per tant, l'Ajuntament pot i ha de denegar l'accés als documents (o a part d'ells) que contenen dades que afecten la intimitat, sens perjudici de l'obligació de facilitar aquells (o part d'aquells) en els que no concorre aquest límit.

L'Ajuntament pot requerir, certament, que l'electe reclamant concreti els documents als quals vol accedir, però té raó l'electe reclamant quan manifesta que difícilment pot concretar els documents que li interessin si desconeix els que integren l'expedient sol·licitat. L'article 16 del Reial Decret 2568/1986, que aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF) preveu que els electes puguin consultar els expedients degudament custodiats i, a la vista del seu contingut, demanar còpia de documents concrets; es tracta, però, d'un procés de concreció diferent del cas actual, en el que es demana concreció al regidor reclamant prèviament a la vista de l'expedient i sense que hagi demanat còpies. Supletòriament es podria aplicar l'article 28 LTAIPBG, segons el qual "si una sol·licitud d'accés a la informació pública s'ha formulat en termes imprecisos o massa genèrics, l'Administració ho ha de comunicar al sol·licitant i demanar-li que concreti la informació a la qual vol tenir accés. Aquest tràmit suspèn el termini per a resoldre"; ara bé, aquest mateix precepte estableix també que "l'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant perquè pugui concretar la petició a què fa referència l'apartat 1", i no sembla que en aquest cas s'hagi ni tan sols ofert aquesta assistència i assessorament. El cas és que, als efectes d'allò que demana la persona reclamant, no hi ha problemes de necessitat de concreció o de precisió, perquè la sol·licitud és perfectament precisa (un expedient determinat) i difícilment es podria concretar més. Certament, si la persona reclamant vol còpies, en aplicació de l'article 16 del ROF l'Ajuntament li pot requerir que concreti els documents que vol copiats, però sempre després de què hagi pogut tenir vista a l'expedient i determinar amb coneixement de causa els documents concrets que necessita copiats. No cal major concreció per tenir que atorgar la vista sol·licitada, sinó garantir que amb ella no es posa a disposició de l'electe reclamant informació que afecta la intimitat de terceres persones, i això s'aconsegueix no amb una major precisió de la sol·licitud (que podria seguir demanant documents que afecten la intimitat de terceres persones), sinó protegint els documents o les parts d'ells que contenen la informació afectada pel límit legal, i això els serveis municipals ho poden fer perfectament sense necessitat de major concreció de la sol·licitud.

La Resolució s'absté d'entrar a valorar les qüestions de procediment que han concitat tantes aportacions de les parts, sobre si s'ha impugnat o no en termini o sobre si s'ha produït o no la fermesa d'unes o unes altres resolucions. En part, perquè, a la vista de les nombroses actuacions de

les parts, aquesta valoració requeriria un esforç desproporcionat, en detriment d'allò en què cal centrar el focus, és a dir, el dret d'accés a la informació sol·licitada. I, en part, perquè esdevindria a la pràctica un esforç inútil, ja que fins i tot si hom conclou que la persona reclamant ha consentit la fermesa de determinades actuacions, això no li impedirà de presentar noves sol·licituds amb el mateix contingut. I és que no hi ha cap precepte de la legislació de règim local, ni de l'LTAIPBG que impedeixen que la mateixa persona pugui presentar una i una altra vegada la mateixa sol·licitud, si l'Administració no li facilita la informació sol·licitada. Evidentment, si la resposta de l'Administració i l'actitud de la persona reclamant ho justifiquen, aquesta praxi podria arribar a ser qualificada d'abusiva i fonamentar una eventual inadmissió de la sol·licitud, però aquest cas sembla estar molt lluny d'aquesta possibilitat, perquè allò que ve demanant una i una altra vegada la persona reclamant és quelcom a què legítimament hi té (al menys en part) dret, i qui sembla reaccionar amb un ventall escassament fonamentat de justificacions canviant és l'Ajuntament.

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la persona reclamant té dret a accedir a l'expedient sol·licitat, sens perjudici de la necessitat d'evitar que pugui accedir a la informació continguda en ell que afecti l'honor o la intimitat de terceres persones. A aquests efectes, és procedent que l'Ajuntament faciliti a la persona reclamant accés a l'índex dels documents que integren l'expedient (tot procurant que aquells que identifiquen documents relatius a dades íntimes, com ara la salut, no identifiquin, directament o indirecta, també la persona o persones concernides), als documents sencers que no contenen dades íntimes de terceres persones i, en la mida que sigui factible raonablement, a les parts dels documents que contenen dades íntimes de terceres persones, un cop dissociades les dades íntimes en qüestió.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2

RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de maig de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 266/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a tenir accés a l'índex dels documents que integren l'expedient sol·licitat (tot procurant que aquells que identifiquen documents relatius a dades íntimes, com ara la salut, no identifiquin, directament o indirecta, també la persona o persones concernides), als documents sencers que formen part de l'expedient i que no contenen dades íntimes de terceres persones i, en la mida que sigui factible raonablement, a les parts dels documents de l'expedient que contenen dades íntimes de terceres persones, un cop dissociades les dades íntimes en qüestió.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 266/2021 i denegar l'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada relativa a l'honor i la intimitat de terceres persones.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 266/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.